

vi skulde sendes hjem til Paaske, ikke af-fødte noget nyt i Sagen, kom der efter Paaske Liv i det hele, et Liv af den Art, at disse Forhandlinger synes at være hvirvlede saa hurtigt mellem hverandre, at man ikke skulde tro, Parterne kunde trække Vejret, medens vi, som stode udenfor Fællesudvalget, havde vanskeligt ved at faa Rede paa Tingene.

Imidlertid er jo det væsentlige, der er sket efter Paaske, dette, at der virkelig fremkom et Tilbud fra Regeringspartiets Side. Naar jeg før hørte den ærede Ord-fører med dyb Indignation fremhæve det mærkelige i, at dette Tilbud ikke blev modtaget, havde jeg til en Begyndelse den Opfattelse, at hans Ord mindede noget om Ulysses' Ord til Chilian: „Krigshærens Ære hænger af denne Kamp“ — den, som nu skulde udfægtes her i Salen, men mod Slutningen af hans Udtalelser syntes det, som om Krigshærens Ære nærmest skulde hænge af en Kamp, som senere skulde rejses. Jeg blev ikke klar over, paa hvilket Grundlag den ærede Ordfører mente, at denne Kamp skulde rejses, om det skulde være til Gennemførelse af det oprindelige Forslag, vi have faaet forelagt her, eller til Gennemførelse af det Tilbud, som man fra Regeringspartiets Side har fremsat.

Dette Tilbud udmærker sig, naar man ser det i dets store Helhed, ved to Ting, som springe stærkt i Øjnene. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i denne Sag og overhovedet indskrænke mig til ret faa Bemærkninger, men dem vil jeg ogsaa gerne gøre. Den ene Ting, som springer i Øjnene, naar man ser paa dette Tilbud, er, at det indeholder Opretholdelsen af en privilegeret Vælgerklasse, og at det praktisk talt indfører en anden privilegeret Vælgerklasse. Forholdet er jo det i en Mængde Kommuner her i Landet, at de Vælgere, der i Henhold til Skatteloven lignes efter det fri Skøns Regler, udgøre Flertallet af Vælgermassen, og efter dette Forslag giver man i Virkeligheden dette Flertal et Privilegium paa ved Hjælp af sin Flertalsmagt at kunne sætte sig selv praktisk set i ingen Skat, at kunne sætte de andre i Skat og at have Bestemmelsesret over, hvorledes denne Skat skal anvendes. Det er et Privilegium af ret vidtrækkende Betydning, og det findes praktisk set i Forslaget. Desuden forekommer Forslaget mig ulogisk i sin hele Karakter, idet det udleverer Bykommunerne her i Landet til Flertalsregimentets Selvstyre, medens det stiller Landkommunerne under en Over-

myndighed i Form af et meget konserva-tivt sammensat Amsraad. Det er ikke at stille Land- og Bykommunerne lige, men jeg skal ganske overlade til Regerings-partiets Medlemmer at afgøre, om det er Landkommunerne, eller det er Bykommu-nerne, man paa den Maade sætter i anden Klasse.

Det ærede Medlem for Sorø kunde ikke forstaa, hvad Taktik der laa bagved, at man i dette Tilbud havde fraveget et principielt Standpunkt og tilbuddt Opretholdelsen af de privilegerede Amsraads-valg. Det forekommer mig, at denne Tak-tik i og for sig var klar nok, og at den tydeligt peger i den Retning, at man har ment, at man stod overfor en Kontrapart, der havde Godsejerinteresser i Amsraa-dene, og at man kunde bevæge denne Kontrapart til at give Afkald paa baade det ene og det andet i andre Retnin-ger, naar den fik disse Godsejerinteresser plejede.

Til Gengæld kunde den ærede Ord-fører ikke forstaa, hvorfor de frikonserva-tive ikke vilde modtage et saa favorabelt Tilbud. Hertil maa jeg sige, at det ligger dog egentlig ret nært, idet Forklaringen jo ganske naturlig er at søge i den Om-stændighed, at hvis de frikonservative havde modtaget dette Tilbud, vilde man Landet over have hængt dem op og sagt, at de bare for at redde Godsejerinteresser i Amsraadet havde solgt alt det øvrige.

Naar man i store Træk ser paa Re-geringspartiets Tilbud, er Resultatet da, at det giver noget til Godsejerne og noget til dem, der praktisk set ingen eller næsten ingen Skat betale, men at det ikke indeholder noget Værn overfor et Flertals-regimentes Vilkaarligheder, for Bonden og for Borgeren, for den Middelstand her i Landet, der i Virkeligheden bærer Udvik-lingen. Naar denne Middelstand Landet over kræver et beskedent Værn overfor Uro, Usikkerhed eller Letsindighed i den kommunale Styrelse, kender dette Forslag ikke denne Middelstand.

Man kunde jo nu endda have faaet dette Forslag gennemført, saa vidt man kan se af de frikonservatives Tilbud, med en Tilføjelse af nogle Bestemmelser, vedrørende Skatte-procenten. Jeg finder disse Bestemmelser upraktiske i sig selv og praktisk taget uden nogen virkelig Betydning, saa jeg er i og for sig glad ved, at man ikke har accep-teret dem.

Men man kunde jo ogsaa have faaet Tilbudet gennemført ved at tage det andet Tilbud fra konservativ Side, nemlig For-